

De verborgen kosten van Groen Kolonialisme: Impact op Afrikaanse gemeenschappen en economieën

Het concept van groen kolonialisme is ontstaan als een belangrijke invalshoek om de invloed van de westerse inzet op natuur- en milieubehoud en de sociaal-economische realiteit van lokale gemeenschappen in Afrika, te onderzoeken. Dit fenomeen, gekarakteriseerd door de oplegging van initiatieven voor milieubehoud die vaak de rechten en behoeften van lokale bevolkingen compleet negeren, heeft diepe implicaties voor lokale economieën, culturele identiteit en menselijke waardigheid. Dit artikel onderzoekt de negatieve gevolgen van groene kolonialisme in Afrika, met de nadruk op de effecten op lokale gemeenschappen, de waardigheid van Afrikaanse mensen en de economische gevolgen van het verbieden van jacht in landelijke gebieden.

Groene Kolonialisten zijn meestal welgestelde mensen uit steden over de hele wereld, die geen verbinding hebben met de landelijke economieën of mensen. Dit wordt heel duidelijk wanneer je een briefing bijwoont door overheidsfunctionarissen en daar alleen Europese accenten hoort.

De negatieve impact van Groen Kolonialisme

Groen kolonialisme manifesteert zich door verschillende praktijken die externe belangen boven lokale behoeften stellen, vaak onder het mom van milieubescherming. Het verstrekken van namaak luipaardhuiden aan de Zulu-gemeenschap door humane organisaties als voorbeeld. Bedoeld als oplossing om illegale handel in wilde dieren tegen te gaan, heeft dit onbedoelde negatieve gevolgen voor de waardigheid van de mensen die het zou moeten helpen. In de Zulu-cultuur heeft de luipaardhuid, bekend als *amambatha*, een diepe betekenis, die staat voor status, kracht en culturele identiteit. Traditioneel worden deze huiden gegeven als eerbewijzen van leiders om prestaties en sociale status te symboliseren. Door echte luipaardhuiden te vervangen door nepvarianten, verminderen organisaties onbedoeld de culturele waarde en eer die verbonden is aan het dragen van authentieke dierlijke producten. Deze handeling kan worden opgevat als een minachting van het rijke erfgoed en de tradities van de Zulu, waardoor een vereerd symbool wordt gereduceerd tot een simpele imitatie.

De oplegging van dergelijke oplossingen zonder volledig begrip van de culturele implicaties weerspiegelt een breder patroon van groen kolonialisme, waarbij externe entiteiten de voorwaarden dicteren die uiteindelijk de waardigheid en zelfbeschikking van bevolkingsgroepen ondermijnen. Hoewel het doel is om wilde dieren te beschermen, kan deze benadering onbedoeld gemeenschappen hun culturele trots en zelfbeschikking ontnemen.

De Zuid-Afrikaanse regering staat onder enorme druk van Groene Kolonialistische groepen die lobbyen voor de beperking van jachtvergunningen. Zuid-Afrika heeft tot wel een half miljard Rand per jaar verloren aan de landelijke economie door het gebrek aan jachtvergunningen, veroorzaakt door de inspanningen van groene kolonialistische groepen. Dit treft vooral de allerarmsten het hardst.

Bovendien wordt het verhaal rondom deze initiatieven vaak gepresenteerd als zouden lokale gemeenschappen bedreigingen vormen voor de biodiversiteit, waarbij hun historische rol als beheerders van hun omgeving gemakshalve even over het hoofd wordt gezien. Deze verkeerde voorstelling voedt niet alleen wrok, maar zet ook een cyclus van marginalisering in gang, waarbij lokale stemmen worden uitgesloten van besluitvormingsprocessen met betrekking tot landgebruik en milieubeleid.

Impact op Lokale Gemeenschappen

De gevolgen van groen kolonialisme zijn vooral merkbaar in landelijke gemeenschappen die afhankelijk zijn van natuurlijke hulpbronnen voor hun levensonderhoud. Wanneer de jacht wordt verboden of beperkt als onderdeel van beschermingsinspanningen, worden lokale bevolkingsgroepen geconfronteerd met onmiddellijke economische uitdagingen. Jacht biedt essentiële voedselbronnen en inkomsten voor veel landelijke huishoudens. Het verlies van deze bron van inkomsten kan leiden tot verhoogde voedselonzeekerheid en afhankelijkheid van externe hulp en stroperij.

Bovendien leidt het verbod op de jacht vaak tot verhoogde conflicten tussen mens en wild. Zonder gereguleerde jacht om de wildpopulaties te beheren, kunnen incidenten zoals oogstvernietiging en predatie van vee uit de hand lopen. Deze situatie legt extra druk op boeren die al worstelen met economische druk, wat wrok kan veroorzaken tegenover beschermingsinitiatieven die geen rekening houden met hun realiteit.

Verder zijn de economische voordelen van gereguleerde jacht—zoals trofeejacht—significant voor sommige landelijke gebieden. Trofeejacht genereert inkomsten die opnieuw kunnen worden geïnvesteerd in lokale gemeenschappen door middel van werkgelegenheidskansen en gemeenschapsontwikkelingsprojecten. Wanneer de jacht wordt verboden, gaan deze financiële voordelen verloren, wat leidt tot verminderde economische kansen en verhoogde armoede.

Afbreuk van waardigheid inheemse bevolking

De impact van groen kolonialisme gaat verder dan economische overwegingen; het raakt de waardigheid van Afrikaanse mensen. Bovendien bevordert groen kolonialisme bestaande ongelijkheden door lokale stemmen te marginaliseren ten gunste van wereldwijde beschermingsagenda's die winst en ideologie boven mensen stellen. Deze dynamiek versterkt een neokoloniale relatie waarbij Afrikaanse hulpbronnen worden geëxtraheerd of beperkt om te voldoen aan externe eisen, terwijl lokale bevolkingsgroepen gemarginaliseerd en uitgesloten blijven.

De verhalen rondom bescherming idealiseren vaak ongerepte natuur, terwijl de historische context van landgebruik door inheemse volkeren wordt genegeerd. Dit perspectief dehumaniseert lokale bevolkingen en negeert hun diepe verbindingen met hun land, wat hun waardigheid verder ondermijnt.

Afrikaanse traditionele genezers maken gebruik van een breed scala aan planten en dierlijke producten in hun geneeskundige praktijken en culturele ceremonies, wat de diepgewortelde kennis en overtuigingen weerspiegelt die van generatie op generatie zijn doorgegeven. Het gebruik van wilde dier- en plantensoorten vormt de basis van traditionele geneeskunde over het hele continent.

Traditionele genezers gebruiken verschillende dierlijke delen—zoals botten, huid, vet en organen—en een groot aantal plantensoorten om een breed scala aan kwalen te behandelen, van lichamelijke ziekten tot spirituele verstoringen. De huiden van leeuwen en luipaarden worden bijvoorbeeld vaak geacht kracht en bescherming te schenken, terwijl specifieke planten worden gebruikt vanwege hun vermeende genezende eigenschappen, zowel in fysieke als spirituele contexten. In ceremonies kunnen deze materialen niet alleen therapeutische doeleinden dienen, maar ook symbolische rollen vervullen, die sociale cohesie en culturele identiteit binnen gemeenschappen versterken.

Deze complexe relatie tussen natuur en traditionele genezing benadrukt het belang van zowel het behoud van biodiversiteit als inheemse kennis in het licht van moderne uitdagingen. Jacht en wildbeheer bieden een legale en duurzame toegang tot deze producten.

Economische Gevolgen van het Verbieden van Jacht

De economische gevolgen van het verbieden van jacht als gevolg van groen kolonialisme zijn diepgaand en veelzijdig. Het verbod verstoort levensonderhoud, vermindert de toerisme-inkomsten van jachtgerelateerde activiteiten, verergert conflicten tussen mens en wild, ondermijnt culturele praktijken en bevordert ongelijkheid in beschermingspraktijken die lokale stemmen marginaliseren.

Wanneer de jacht wordt verboden, verliezen landelijke gemeenschappen een essentiële bron van inkomen en levensonderhoud. Dit verlies kan leiden tot verhoogde armoede, aangezien gezinnen moeite hebben om alternatieve manieren van overleven te vinden. Bovendien ondersteunt de inkomsten die uit trofeejacht wordt gegenereerd vaak gemeenschapsontwikkelingsprojecten en beschermingsinspanningen. Zonder deze inkomsten kunnen landelijke gebieden niet de nodige middelen voor onderwijs, gezondheidszorg en infrastructuurontwikkeling voortbrengen.

Daarnaast kunnen de wildpopulaties, die zonder gereguleerde jacht onbeheerd groeien, conflicten tussen mens en wild aanzienlijk verergeren. Boeren kunnen toenemende oogstschade en verlies van vee ervaren door de indringing van wild in landbouwgronden. Deze situatie bedreigt niet alleen de voedselzekerheid, maar voedt ook vijandigheid tegenover milieubeschermingsinspanningen die geen rekening houden met de realiteit van landelijke gemeenschappen.

Conclusie

De impact van groene kolonialisme in Afrika onthult een complexe interactie tussen milieubeschermingsinspanningen en de sociaal-economische realiteit van lokale gemeenschappen. De beperkingen die worden opgelegd door beschermingsinitiatieven ondermijnen levensonderhoud, zorgen voor afbreuk van de culturele identiteit en vermindering van menselijke waardigheid. Bovendien verstoort het verbieden van jacht de landelijke economieën die afhankelijk zijn van deze praktijk voor voedsel en inkomen.

Om duurzame ontwikkeling te bevorderen die zowel mensen als de natuur respecteert, is het essentieel om inclusieve benaderingen te omarmen die de rechten en kennis van lokale gemeenschappen erkennen. Door gereguleerde jacht te integreren in bredere beschermingsstrategieën en ervoor te zorgen dat lokale bevolkingen economisch profiteren van wildbronnen, kunnen we een rechtvaardiger kader creëren voor milieubeheer dat zowel cultureel erfgoed als ecologische integriteit respecteert.

Het aanpakken van deze kwesties vereist een inzet om milieubeleidsmaatregelen te “dekoloniseren” en de stemmen van degenen die het meest getroffen worden door groen kolonialisme, daarentegen voorop te stellen. Alleen door dergelijke samenwerkingsinspanningen kunnen we hoop hebben op blijvende oplossingen die landelijke economieën ondersteunen en tegelijkertijd duurzame benutting in heel Afrika bevorderen.

Bronvermelding :

- [1] <https://www.oaklandinstitute.org/green-colonialism-two-carbon-offsets-africa>
- [2] <https://th.boell.org/en/2024/11/11/-green-colonialism>
- [3] [https://www.fian.org/files/is/htdocs/wp11102127_GNIAANVR7U/www/files/WATCH_%20Framing%20Piece 30 05 2024 v2 upload.pdf](https://www.fian.org/files/is/htdocs/wp11102127_GNIAANVR7U/www/files/WATCH_%20Framing%20Piece%2030%2005%202024%20v2%20upload.pdf)
- [4] <https://www.tni.org/en/article/the-energy-transition-in-north-africa>
- [5] <https://climataalk.org/2024/05/23/what-is-green-colonialism-and-how-do-we-decolonise-policy/>
- [6] <https://shado-mag.com/staff-picks/what-is-green-colonialism/>
- [7] <https://news.climate.columbia.edu/2022/09/21/how-colonialism-spawned-and-continues-to-exacerbate-the-climate-crisis/>
- [8] <https://zeitschrift-luxemburg.de/artikel/dismantling-green-colonialism-towards-a-just-transition-in-north-africa/>

Het artikel “The Hidden Costs of Green Colonialism: Impacts on African Communities and Economies” verscheen eerder in de digitale nieuwsbrief van Game & Hunt.